

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/46/2017
Identifikačné číslo spisu: 2016200250
Dátum vydania rozhodnutia: 27.03.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Judita Kokolevská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:2016200250.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Judity Kokolevskej a členov senátu JUDr. Viery Nevedelovej a Mgr. Viliama Pohančenika, v právnej veci navrhovateľa: Q. H. Y., bytom Y. I. XXX/XX, XXX XX P. W., proti odporkyňi: Sociálna poisťovňa - ústredie, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí odporkyne zo dňa 24.02.2016, 05.04.2016 a 21.10.2016 všetky pod číslom XXX XXX XXX X, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 28.11.2016, č.k. 44Sd/30/2016-82, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave z 28.11.2016, č. k. 44Sd/30/2016-82 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil tri rozhodnutia, a to:

- zo dňa 24.02.2016, č. k. XXX XXX XXXX X, ktorým odporkyňa zamietla navrhovateľovu žiadosť o prepočet starobného dôchodku z dňa 04.01.2015, z dôvodu, že nepreukázal nové rozhodné skutočnosti na zmenu výšky určeného starobného dôchodku;
- zo dňa 05.04.2016, č. k. XXX XXX XXXX X, ktorým odporkyňa zamietla aj ďalšiu žiadosť navrhovateľa o zvýšenie starobného dôchodku z rovnakého dôvodu ako rozhodnutím zo dňa 24.02.2016;
- zo dňa 21.10.2016, č. k. XXX XXX XXXX X, ktorým odporkyňa zvýšila (podľa žiadosti navrhovateľa od 15.08.2010) starobný dôchodok na sumu 319,40 Eur mesačne z dôvodu, že mu zhodnotila správny vymeriavací základ za obdobie od 01.01.1991 do 31.08.1991, ktorý bol preukázaný potvrdením Ministerstva vnútra SR č.SSMP-OMP-62-98/2016 zo dňa 12.09.2016. Suma tohto dôchodku bola následne zvyšovaná v zmysle § 82 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení zmien a doplnkov (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z. z.“) a § 293ce zákona č. 461/2003 Z. z. na konečnú sumu 356,00 Eur mesačne od 01.01.2014.

Krajský súd pri preskúmaní napadnutých rozhodnutí vychádzal z navrhovateľovej zásadnej námietky, že odporkyňa mu nezohľadnila pre účely výpočtu starobného dôchodku obdobie kedy vykonával službu policajta od roku 1973 do roku 1991.

Poukazujúc na ustanovenia § 65 ods. 1, 2, 3, 9 a 10, § 274 ods. 1, § 293z, § 112 ods. 1, § 82 zákona č. 461/2003 Z. z. krajský súd dospel k záveru, že výpočet starobného dôchodku uvádzaný v rozhodnutí zo dňa 21.10.2016 je zákonný.

V súvislosti s námietkou navrhovateľa, že pre účely výpočtu výšky starobného dôchodku mu nebolo zhodnotené obdobie počas ktorého pracoval ako policajt (od 1973 do 1991), krajský súd uviedol, že namietané obdobie pre výpočet starobného dôchodku zhodnotené bolo, čo vyplýva aj z posledného rozhodnutia odporkyne zo dňa 21.10.2016. Poukázal aj na skutočnosť, že pokiaľ je navrhovateľ poberateľom dávky z osobitného systému sociálneho zabezpečenia SR a na určenie sumy starobného dôchodku podľa právnych predpisov účinných do 31.12.2003 mu bola do doby zamestnania započítaná doba služby a osobné vymeriavacie základy dosiahnuté počas výkonu doby služby, potom sumu starobného dôchodku bolo potrebné znížiť podľa článku 33 ods. 2 Dohovoru o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach č. 128, zverejneného v Zbierke zákonov pod č. 416/1991 Zb. o sumu starobného dôchodku zodpovedajúcu zamestnaniu, ktorým je doba služby zhodnotená na určenie sumy výsluhového príspevku (príspevku za službu) za celé roky, najviac o sumu výsluhového príspevku (príspevku za službu), ktorá sa vyplácala ku dňu priznania starobného dôchodku.

Podľa krajského súdu odporkyňa týmto spôsobom postupovala zákonne, a preto jej rozhodnutia potvrdil. Navrhovateľovi nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Rozsudok krajského súdu napadol navrhovateľ včas podaným odvolaním. V rozsiahlej polemike a argumentácii namietol nedostatočnosť zistenia skutkového stavu potrebného na posúdenie rozhodujúcich skutočností a nesprávny právny názor krajského súdu. Poukázal na to, že zákon o sociálnom poistení neupravil spôsob krátenia starobného dôchodku, ktorý odporkyňa použila pri určení výšky jeho starobného dôchodku. Názor krajského súdu preto nemá oporu v žiadnom zákone.

Navrhovateľ zdôraznil, že výsluhový dôchodok priznaný a vyplácaný z osobitného systému sociálneho zabezpečenia, súd nemôže označovať za starobný dôchodok, lebo tento je vyplácaný za výsluhu rokov; starobný dôchodok je pritom priznaný za dožitie dôchodkového veku. Dohovor určuje jednoznačne možnosť, nie povinnosť, zákonodarcu v prípade súbehu nárokov na dávky rovnakého druhu krátiť dávky, avšak vždy iba za určených podmienok a v určenom rozsahu, ktoré mal určiť vnútroštátny zákonodarca.

Taký zákonný predpis neexistuje a nebol kreovaný, preto odporkyňa nie je oprávnená sama si určovať a vytvárať tieto podmienky pre aplikáciu Dohovoru.

Na strane druhej zákon č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení podľa názoru navrhovateľa ustanovuje nárok na započítanie všetkých odpracovaných rokov pre výpočet výšky starobného dôchodku.

Navrhovateľ ďalej namietol, že v zmysle čl. 33 ods. 1 Dohovoru „... chránená osoba dostane spolu aspoň toľko, koľko sú najvýhodnejšie dávky“, čo si zákonne uplatňuje.

Podľa názoru navrhovateľa je scestná a absurdná argumentácia, že ide o opakovaný nárok na dôchodkovú dávku za tie isté odpracované roky, lebo zákon taký súbeh dôchodkov nevytlúčil.

Navrhovateľ si sám nevybral osobitný systém sociálneho zabezpečenia, zákonom č. 328/2002 Z. z. bol do neho zaradený a sociálne odvody musel odvádzať v tomto systéme. Do roku 2002 pritom tieto odvody odvádzať do Sociálnej poisťovne v rámci spoločného systému dôchodkového poistenia.

Žiadal rozhodnutie krajského súdu zrušiť a vec jej vrátiť na ďalšie konanie.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadřila.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“).

Podľa § 492 ods. 1 SSP konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (OSP) začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s citovaným ustanovením sa odvolacie konanie riadi ustanoveniami zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal rozsudok krajského súdu bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Pri vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu, najvyšší súd s prihliadnutím na § 219 ods. 2 OSP konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu a iba na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia uvedie argumentáciu k odvolacím dôvodom.

Navrhovateľovi bol priznaný príspevok za službu od 01.09.1991 (potvrdenie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky z 12.07.2013), ktorý sa od 01.07.2002 podľa zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 328/2002 Z. z.“) považuje za výsluhový dôchodok (§ 124 ods. 5 písm. b/).

Z uvedeného vyplýva, že od dovŕšenia dôchodkového veku navrhovateľa má výsluhový dôchodok povahu dávky v starobe. V zmysle čl. 33 ods. 2 Dohovoru ak má alebo ak by mala inak chránená osoba nárok na dávku ustanovenú v tomto Dohovore a ak dostáva inú peňažnú dávku sociálneho zabezpečenia za tú istú sociálnu udalosť, môžu sa dávky podľa tohto Dohovoru krátiť za určených podmienok a v určenom rozsahu za podmienky, že časť dávok, ktorá sa kráti alebo je zastavená, nepresahuje druhú dávku.

Vzhľadom na to, že výsluhový dôchodok z osobitného systému sociálneho zabezpečenia policajtov má od dovŕšenia dôchodkového veku podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení charakter dávky v starobe, teda dávky, poskytovanej za tú istú sociálnu udalosť (prežitie určitého dôchodkového veku), starobný dôchodok navrhovateľa možno krátiť, a to primerane k počtu skončených rokov doby trvania služby policajta rozhodujúcich pre výšku výsluhového dôchodku podľa § 39 zákona č. 328/2002 Z. z. .

Zámerom zákonodarcu bolo dosiahnuť, aby od dovŕšenia dôchodkového veku podľa všeobecných predpisov o sociálnom zabezpečení (poistení) výsluhový dôchodok i dávky výsluhového zabezpečenia považované za výsluhový dôchodok podľa § 124 zákona č. 328/2002 Z. z. plnili funkciu starobného dôchodku z osobitného systému sociálneho poistenia (zabezpečenia) vo výške primeranej dobe trvania služobného pomeru ako dávka sociálneho zabezpečenia existujúca či už samostatne alebo popri starobnom dôchodku, na ktorý vznikne nárok dovŕšením dôchodkového veku podľa všeobecných predpisov o sociálnom zabezpečení (poistení).

Súčasne zámerom zákonodarcu bolo zákonom č. 328/2002 Z. z. zabezpečiť, aby pomerná výška výsluhového dôchodku bola vyššia ako keby policajtom bola doba profesionálnej služby hodnotená len vo všeobecnom systéme sociálneho zabezpečenia. Z toho teda vyplýva záver, že úmyslom zákonodarcu bolo, aby súčet výsluhového dôchodku a starobného dôchodku zo všeobecného systému sociálneho

poistenia bol vyšší, resp. aspoň rovnaký ako suma starobného dôchodku poistenca, ktorý by mal všetky doby poistenia (zamestnania) hodnotené len vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia (zabezpečenia).

Z právnych úprav, týkajúcich sa sociálneho poistenia alebo zabezpečenia osobitných skupín poistencov jednoznačne vyplýva, že všeobecný systém sociálneho poistenia a osobitný systém sociálneho poistenia (zabezpečenia príslušníkov ozbrojených zborov) sú založené na základe hodnotenia dôb poistenia (zamestnania).

Podľa čl. 39 Ústavy Slovenskej republiky, občania majú právo na primerané hmotné zabezpečenie v starobe.

Primeraným je také hmotné zabezpečenie, ktoré zodpovedá celej dĺžke poistenia bez ohľadu na to, či poistenie bolo získané v osobitnom systéme sociálneho zabezpečenia (ktorý sa vyčlenil zo všeobecného systému dôchodkového poistenia) alebo iba vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia.

Podľa Čl. 33 ods. 1 Dohovoru č. 128 ak má alebo ak by mala inak chránená osoba súčasne nárok na rôzne invalidné, starobné alebo pozostalostné dávky, môžu sa tieto dávky krátiť za určených podmienok a v určenom rozsahu; chránená osoba dostane spolu aspoň toľko, koľko sú najvýhodnejšie dávky.

Podľa Čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 ak má alebo ak by mala inak chránená osoba nárok na dávku ustanovenú v tomto Dohovore a ak dostáva inú peňažnú dávku sociálneho zabezpečenia za tú istú sociálnu udalosť, s výnimkou rodinných prídavkov, môžu sa dávky podľa tohto Dohovoru krátiť alebo zastaviť za určených podmienok a v určenom rozsahu za podmienky, že časť dávok, ktorá sa kráti alebo je zastavená, nepresahuje druhú dávku.

Kým zákon o sociálnom poistení upravuje nároky poistencov zo všeobecného systému sociálneho poistenia a jeho cieľom je zabezpečiť, aby doby poistenia boli poistencovi riadne zohľadnené pre vznik nároku na dávky podmienené dosiahnutím veku alebo nepriaznivým zdravotným stavom, osobitné právne úpravy, používané v osobitnom systéme sociálneho poistenia obsahujú len úpravu, ktorá zabezpečuje užší okruh dávok sociálneho zabezpečenia a zohľadňuje ako dobu poistenia iba dobu výkonu služby (prípadne náhradnú dobu výkonu služby). Osobitný systém poistenia (zákon č. 328/2002 Z. z.) neobsahuje úpravu starobných dôchodkov, sirotských a vdovských dôchodkov, ktoré by zohľadňovali dobu ich poistenia v celom rozsahu, teda aj v civilnom zamestnaní, ale obsahuje len úpravu výsluhových dôchodkov, sirotských výsluhových dôchodkov, vdovských výsluhových dôchodkov a invalidných výsluhových dôchodkov, ktoré sú založené len na hodnotení doby služby poistenca bez zohľadnenia kategórie funkcií a bez zohľadnenia dôb poistenia, ktorú poistenci získali vo všeobecnom systéme. V dôsledku tejto skutočnosti potom vychádza záver, že poistenci osobitného systému sociálneho zabezpečenia sú vylúčení z pôsobnosti zákona o sociálnom poistení len v rozsahu zodpovedajúcom dobe poistenia v osobitnom systéme (s výnimkou prípadov podľa § 60 ods. 2 zákona o sociálnom poistení, ktorým sa pre nárok na tieto dávky započítavajú doby služby v ozbrojených silách v celom rozsahu), ale nie v časti, upravujúcej nárok na starobný, predčasný starobný, invalidný, sirotský, vdovský alebo vdovecký dôchodok.

Najvyšší súd judikoval, že „aj vtedy, ak by poistenec nesplnil podmienku získania viac ako 15 rokov poistenia vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia, ale získal by túto potrebnú dobu po zhodnotení obdobia poistenia v osobitnom systéme, má odporkyňa povinnosť vykonať výpočet dôchodku s prihliadnutím na dobu poistenia v osobitnom poistnom systéme a dôchodok priznať navrhovateľovi vo výške, zodpovedajúcej rozsahu poistenia vo všeobecnom systéme. Správne by preto odporkyňa mala pri rozhodovaní o nárokoch poistencov, ktorým bola priznaná niektorá z dávok výsluhového zabezpečenia poistencov osobitného systému, najprv vypočítať teoretickú výšku dôchodku, ktorá by im patrila vtedy, ak by všetky doby poistenia získali vo všeobecnom systéme. Keďže výsluhový dôchodok má po dovŕšení dôchodkového veku pre vznik nároku na starobný dôchodok zo všeobecného systému dôchodkového zabezpečenia (poistenia) charakter dávky v starobe, odporkyňa by mala postupovať v

súlade s článkom 33 Dohovoru č. 128 o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach, vyhláseného v Zbierke zákonov pod č. 416/1991 Zb. Starobný dôchodok navrhovateľa môže krátiť, a to primerane k počtu skončených rokov doby trvania služby policajta rozhodujúcich pre výšku výsluhového dôchodku podľa § 39 zákona č. 328/2002 Z. z. Iný postup by bol v priamom rozpore so zámerom zákonodarcu zabezpečiť vojakom a policajtom vyššiu úroveň ich zabezpečenia v starobe za dobu výkonu ich služby (zákon č. 328/2002 Z. z.) a táto kategória poistencov v systéme vnútroštátnych poisťovacích a zabezpečovacích systémov by bola znevýhodnená v porovnaní s poistencami vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia na Slovensku, a dokonca by s ňou odporkyňa zaobchádzala horšie, ako s poistencami poistenými v zahraničí, u ktorých o takomto krátení dôchodkov ani ona nemá pochybnosti. Odlišným postupom odporkyne by sa doby poistenia poistenca vo všeobecnom systéme stratili a neboli by v žiadnom zo systémov zohľadnené, čo nezodpovedá ani zámeru zákona. Inak odporkyňa núti poistencov, poistených aj v osobitnom poistnom systéme, aby vykonávali zamestnanie po splnení podmienok pre vznik nároku na starobný dôchodok po dosiahnutí ich zvýhodneného dôchodkového veku, čo nie je prípustné. Osobitný systém sociálneho zabezpečenia policajtov a vojakov totiž neposkytuje poistencom osobitného systému také starobné, predčasné starobné, invalidné, sirotské, vdovské a vdovecké dôchodky, ktoré by zohľadnili celú dobu poistenia poistenca“.

Treba prisvedčiť navrhovateľovi, že zákonodarca doteraz na vykonanie čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 neupravil zákonom postup krátenia starobného dôchodku v prípade jeho súbehu s výsluhovým dôchodkom z osobitného systému sociálneho zabezpečenia. Taktiež je však potrebné zdôrazniť aj to, že zákon č. 461/2003 Z. z. priamo v ustanoveniach § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 vylúčil možnosť započítania obdobia služby policajta, získaného v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok (minimálne 15 rokov) do obdobia dôchodkového poistenia. Len výkladom relevantných predpisov spôsobom, ktorý najvyšší súd považuje za konformný s Ústavou Slovenskej republiky, najvyšší súd vo viacerých svojich rozhodnutiach judikoval, že výsluhový dôchodok má od dovŕšenia dôchodkového veku podľa zákona o sociálnom poistení charakter dávky v starobe, ktorú má na mysli čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128. Bez tejto judikatúry by odporkyňa pre nárok na starobný dôchodok v zmysle vyššie uvedených ustanovení § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 zákona o sociálnom poistení vôbec nemohla pre nárok a výšku starobného dôchodku započítať navrhovateľovi dobu služby v Policajnom zbore.

Súčasne je potrebné skonštatovať, že ak napriek už ustálenej judikatúre najvyššieho súdu ohľadom nároku poberateľov výsluhového dôchodku na starobný dôchodok, zákonodarca doteraz v súlade s čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 legislatívne neupravil osobitný spôsob výpočtu a krátenia starobného dôchodku, potom pri absencii takej úpravy (rovnako ako pri pretrvávajúcej absencii zohľadnenia doterajšej judikatúry zákonnou úpravou nároku poberateľov výsluhových dôchodkov na zohľadnenie obdobia služby zakladajúcej nárok na výsluhový dôchodok aj na účely nároku a výšky starobného dôchodku) je potom úlohou súdu vysporiadať sa s touto „dierou v zákone“ tak, aby bolo zachované Ústavou garantované právo na primerané hmotné zabezpečenie v starobe.

Ak teda pri posudzovaní nárokov poberateľov výsluhových dôchodkov podľa zákona č. 328/2002 Z. z. na starobný dôchodok podľa zákona o sociálnom poistení odporkyňa aplikovala ustanovenie čl. 33 ods. 2 tohto zákona, bolo úlohou súdu preskúmať len to, či toto krátenie je možné považovať za súladné s Ústavou a Dohovorom č. 128.

Výsluhový dôchodok priznaný podľa § 38 a § 39 zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov je dávkou, ktorá patrí jeho poberateľovi od skončenia služobného pomeru a patrí mu aj po dovŕšení dôchodkového veku podľa všeobecného predpisu o sociálnom poistení (zákon č. 461/2003 Z. z.). Vzhľadom na túto skutočnosť výsluhový dôchodok má odo dňa dovŕšenia dôchodkového veku povahu dávky v starobe, ktorú je potrebné považovať v zmysle Čl. 33 ods. 1 Dohovoru č. 128 za inú peňažnú dávku sociálneho zabezpečenia za tú istú sociálnu udalosť (prežitie určeného veku) - takou dávkou je aj starobný dôchodok, na ktorý vznikne nárok podľa zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení.

Vzhľadom na súbeh nárokov na dve dávky rovnakého druhu (dávky v starobe) potom v súlade s Čl. 33

ods. 2 Dohovoru č. 128 prichádza do úvahy krátenie starobného dôchodku. Iný postup a priznanie starobného dôchodku podľa zákona č. 461/2003 Z. z. v plnej, tzv. teoretickej výške by mal za následok priznanie dvoch povahovo rovnakých dávok za tie isté doby poistenia, čo by viedlo k neodôvodnenému a neprimeranému zvýhodneniu osôb, poistených v osobitnom systéme sociálneho zabezpečenia a k diskriminácii poistencov, ktorí získali obdobia poistenia v takom istom rozsahu len vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia.

Odvolačí súd opätovne zdôrazňuje, že úpravu v zákone o sociálnom poistení, podľa ktorej vzhľadom na získanie doby služby policajta v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok by sa obdobie tejto služby v zmysle § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 tohto zákona vôbec nemalo hodnotiť, najvyšší súd preklenul svojou judikatúrou v prospech týchto poistencov. Súčasne však judikoval aj to, že odporkyňa môže vykonať krátenie tzv. teoretickej sumy v súlade s Čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128, a to tak, že krátenie je možné vykonať len pomerne, o sumu zodpovedajúcu pomeru doby služby policajta k celkovej dobe poistenia tak vo všeobecnom, ako aj osobitnom systéme sociálneho poistenia, najviac však o sumu výsluhového dôchodku.

Z administratívneho spisu mal aj odvolací súd preukázané, že odporkyňa v poslednom svojom rozhodnutí zo dňa 21.10.2016 presne rozpísala rozhodujúce obdobie na výpočet dôchodku, sumy vymeriavacích základov na určenie poistného na dôchodkové poistenie, všeobecné vymeriavacie základy, osobné mzdové body ktoré sú uvedené v priloženom osobnom liste a ktorý je neoddeliteľnou súčasťou napadnutého rozhodnutia.

Takto bolo preukázané aj tvrdenie krajského súdu, že navrhovateľovi bola suma starobného dôchodku určená na sumu 235,51693361 Eur mesačne ako zodpovedajúca obdobiu dôchodkového poistenia, ktorým je doba služby zhodnotená na určenie sumy výsluhového príspevku (príspevku za službu) za celé roky, je určená ako súčin sumy starobného dôchodku 545,38133 Eur mesačne a koeficientu 0,43183901 určeného ako podiel obdobia dôchodkového poistenia, ktorým je doba služby zhodnotená na určenie sumy výsluhového príspevku (príspevku za službu) 18 rokov, a úhrnu obdobia dôchodkového poistenia (vrátane doby služby), ktoré bolo zhodnotené na sumu starobného dôchodku 41,68 rokov. Suma starobného dôchodku 309,90 Eur mesačne po zaokrúhlení je určená ako rozdiel sumy starobného dôchodku zodpovedajúcej obdobiu dôchodkového poistenia (vrátane doby služby) 545,38 Eur mesačne a sumy starobného dôchodku zodpovedajúcej obdobiu dôchodkového poistenia, ktorým je doba služby zhodnotená na určenie sumy výsluhového príspevku (príspevku za službu), 235,51693361 Eur mesačne. Následne podľa § 274 zákona č. 461/2003 Z. z. suma starobného dôchodku poistenca, ktorému sa do 31.12.2023 priznávajú nároky vyplývajúce zo zaradenia zamestnaní do I. a II. pracovnej kategórie, I. a II. kategórie funkcií, nesmie byť nižšia ako suma určená podľa zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov, a to vrátane úpravy starobného dôchodku podľa zákona č. 306/2002 Z. z. v znení zákona č. 639/2002 Z. z. a zvýšenia dôchodku podľa zákona č. 222/2003 Z. z.. Suma starobného dôchodku podľa predpisov účinných do 31.12.2003 bola určená z priemerného mesačného zárobku 135,- Eur za roky 2002, 2003, 2004, 1999, 1998. Započítaná doba zamestnania je 36 rokov, na dobu zamestnania pred 18. rokom veku sociálna poisťovňa neprihliadla. Starobný dôchodok je určený ako 92 % priemerného mesačného zárobku, to znamená 124,20 Eur mesačne. Zvýšenie za 1018 dní zamestnania po vzniku nároku na starobný dôchodok je 16,50 % priemerného mesačného zárobku, to znamená 22,275 Eur mesačne a teda starobný dôchodok bol určený na 146,475 Eur mesačne. K uvedenej sume bola pripočítaná podľa zákona č. 306/2002 Z. z. v znení zákona č. 639/2002 Z. z. suma 159,545 Eur mesačne na sumu 306,02 Eur mesačne. Starobný dôchodok bol upravený tak, aby jeho suma nepresiahla sumu 306,02 Eur mesačne. Osobné vymeriavacie základy pred rokom 2009 boli na účely určenia sumy dôchodku podľa zák. č. 100/1988 Zb. v znení neskorších predpisov prepočítané podľa konverzného kurzu (1 Eur = 30,1260 SKK) na sumy v eurách v súlade s § 293ar ods. 4 zák. č. 461/2003 Z. z. v znení zák. č. 659/2007 Z. z. a zaokrúhlené na najbližší eurocent nahor. Po tomto prepočítaní hrubý zárobok za rok 1998 je 5294,10 Eur, za rok 1999 je 5990,64 Eur, za rok 2002 je 7037,65 Eur, za rok 2003 je 7853,02 Eur a za rok 2004 je 7612,40 Eur.

Určená suma starobného dôchodku vypočítaná podľa zák. č. 461/2003 Z. z. v znení neskorších

predpisov a Dohovoru bola teda správne určená na sumu 309,90 Eur mesačne a suma starobného dôchodku vypočítaná podľa právnych predpisov účinných do 31.12.2003 a vyššie citovaného Dohovoru bola určená na sumu 163,80 Eur mesačne. Keďže suma starobného dôchodku určená podľa zákona č. 461/2003 Z. z. a Dohovoru je vyššia, starobný dôchodok bol navrhovateľovi správne priznaný vo vyššej sume, a to v sume 309,90 Eur mesačne. Následne táto suma bola zvyšovaná v súlade s opatreniami Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR o pevné sadzby za jednotlivé roky až na výslednú sumu 356,00 Eur mesačne od 01.01.2014.

Pokiaľ teda odporkyňa, pri absencii osobitnej zákonnej úpravy, vychádzajúc z judikatúry najvyššieho súdu, vykonala vyššie uvádzaný výpočet takýto jej postup považoval aj odvolací súd za súladný s čl. 39 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil podľa § 250ja ods. 3 v spojení s § 219 OSP ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 246c ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1, § 250l ods. 2 a § 250k ods. 1 OSP tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný a odporkyni trovy konania neprináležia zo zákona.

Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.